

Vlaams
Parlement

ingediend op **716** (2015-2016) – Nr. 3
24 mei 2016 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Joris Poschet en Peter Wouters

over het ontwerp van decreet

houdende de erkenning en subsidiëring
van de georganiseerde sportsector

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Ann Soete, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Herman Wynants;

Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Manuela Van Werde, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Tine Soens, Freya Van den Bossche;

Imade Annouri.

Documenten in het dossier:

716 (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

– Nr. 2: Verslag van de hoorzitting

INHOUD

I.	Algemene bespreking	4
1.	Toelichting door de minister	4
1.1.	Uitgangspunten en doelstellingen.....	4
1.2.	Erkenning en subsidiëring van sportfederaties	5
1.3.	Financiering	7
1.4.	Koepelorganisaties	8
1.5.	G-Sport	8
1.6.	Risicovechtsporten	8
1.7.	Inwerkingtreding	9
1.8.	Beleidsfocussen	9
1.9.	Conclusie	9
2.	Bespreking in de commissie	10
2.1.	Opmerkingen van Imade Annouri.....	10
2.2.	Opmerkingen van Joris Poschet	13
2.3.	Opmerkingen van Herman Wynants	14
2.4.	Opmerkingen van Lionel Bajart.....	16
2.5.	Opmerkingen van Bert Moyaers	16
2.6.	Antwoorden van minister Muyters	17
2.7.	Bijkomende vragen en antwoorden	20
II.	Artikelsgewijze bespreking	24
1.	Opmerkingen per artikel	24
2.	Artikelsgewijze stemming.....	26
III.	Eindstemming	27
	Gebruikte afkortingen	28

Op donderdag 21 april, donderdag 28 april en dinsdag 17 mei 2016 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Op 21 april lichtte Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport het ontwerp van decreet toe en besliste de commissie om een hoorzitting te houden. De hoorzitting vond plaats op 28 april (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 716/2). Op 17 mei zette de commissie de algemene bespreking voort en stemde ze over het ontwerp van decreet.

I. Algemene bespreking

1. Toelichting door de minister

1.1. Uitgangspunten en doelstellingen

Minister *Philippe Muyters* zal eerst de uitgangspunten en doelstellingen van het ontwerp van decreet toelichten, voordat hij nader op de inhoud ingaat.

Het ontwerp van decreet bevat de belangrijkste principes van de operationalisering en procedure. Op dat vlak geeft het de richting aan. De praktische invulling met percentages en cijfers wordt een zaak voor de uitvoeringsbesluiten. Er is immers een zekere flexibiliteit nodig in functie van een evoluerend sportlandschap.

In de sport is een olympiade meestal de termijn om regels te evalueren en prioriteiten bij te stellen. Al in deze toelichting zal de minister echter een zeker inzicht in zijn plannen met de uitvoeringsbesluiten verschaffen.

Al naar aanleiding van de conceptnota heeft minister Muyters de uitgangspunten en doelstellingen toegelicht. Naar aanleiding van het ontwerp van decreet somt hij de belangrijkste daarvan terug op.

Een eerste doelstelling is een aanbod van a tot z. In dit ontwerp van decreet staat de sporter centraal.

Ten tweede strekt het ontwerp tot een rationalisering van het sportfederatielandschap. De minister wil per sporttak nog één te subsidiëren unisportfederatie, met daarnaast een aantal grote multisportfederaties.

Ten derde streeft de minister met dit ontwerp naar responsabilisering. Hij wil meer autonomie toekennen maar ook outputfinanciering in het leven roepen. Vandaag ontvangen de federaties hun financiering bijna uitsluitend op basis van hun ledenaantal en personeelssterkte. In de toekomst wil de minister ook duidelijke kwaliteitsparameters een rol laten spelen.

De sporter centraal stellen impliceert een gelijkwaardige behandeling, ongeacht of de betrokkene lid is van een unisport- of multisportfederatie.

De minister ijvert steeds voor administratieve vereenvoudiging, zowel voor de federaties als voor de Vlaamse overheid. Hij ziet de rol van Sport Vlaanderen evolueren van controlerend naar coachend. De principes van deugdelijk bestuur moeten ook in het Vlaamse sportbeleid ingang vinden, wat een Europese primeur zou inhouden.

Het ontwerp van decreet past naadloos in de principes vertrouwen, verbinden en vooruitgaan van het Vlaams regeerakkoord, vindt minister Muyters.

De minister benadrukt ook dat hier geen sprake is van een besparingsoperatie, zoals men ten onrechte zou kunnen afleiden uit het principe van rationalisering. Hij toont op zijn presentatie de financiering op basis van het huidige decreet en van het ontwerp van decreet naast elkaar, waaruit blijkt dat de totale financiering stijgt van bijna 26 naar meer dan 28 miljoen euro. De basisfinanciering verlaagt enigszins van 21,3 naar 20,7 miljoen euro, maar dat verschil verklaart de minister door de overheveling van de 800.000 euro voor de topsportcoördinatoren uit die basisfinanciering van het Sportfederatiedecreet naar de beleidsfocus topsport. Voorts blijven de 200.000 euro voor professionele directeurs sportkaderopleiding niet langer exclusief toegewezen aan de focussporten maar komt dit geld in de algemene middelen terecht.

De basisfinanciering blijft dus gelijk, terwijl de facultatieve opdrachten, die nu beleidsfocussen zullen heten, extra middelen zullen krijgen. Voor fusie-incentives voorziet de regering ten slotte in 1,1 miljoen euro. Ook na die fusieperiode zal dit budget beschikbaar blijven binnen de uitvoering van het Federatiedecreet.

De erkenningsvoorwaarden blijven laagdrempelig. De voorwaarden blijven ongeveer dezelfde: 500 leden, clubs in minstens vier provincies en/of Brussel, mensenhandel tegengaan, de rechten van het kind respecteren enzovoort. Nieuw is de verplichting om een ledenbestand bij te houden aan de hand van een uniek identificatienummer. De federaties en clubs worden gemachtigd om daarvoor het rijksregisternummer te gebruiken, al is die methode niet verplicht. Doel is alleszins om dubbele tellingen van effectieve leden te vermijden.

Het ontwerp van decreet legt geen aparte verzekeringspolis op voor niet-leden die sportpromotie verzorgen. Die activiteiten mogen met de algemene polis worden verzekerd.

1.2. Erkenning en subsidiëring van sportfederaties

Een sporttak moet in de sporttakkenlijst voorkomen om in de daarvoor erkende federatie in aanmerking te komen voor subsidiëring. De Vlaamse Regering stelt de sporttakkenlijst op na advies van de SARC. Sporttakken die aan twee van de drie volgende voorwaarden voldoen, komen in aanmerking voor de lijst:

- 1) een door de sportfederatie geregementeerde fysieke activiteit met cardiovasculair trainingseffect uitoefenen die een persoon in gezonde, milieuvriendelijke, ethische en medische verantwoorde omstandigheden verricht;
- 2) olympisch zijn of vertegenwoordigd worden door een internationale organisatie in de ledenlijst van SportAccord;
- 3) voldoende draagvlak hebben in het Nederlandse taalgebied.

Federaties worden voor subsidiëring ingedeeld in unisport- en multisportfederaties. De subsidies behelzen een algemeen werkingsgedeelte en aanvullende subsidies voor de beleidsfocussen.

De artikelen 20 tot en met 25 regelen de unisportfederaties. "De unisportfederatie voert een integraal, kwaliteitsvol en maatschappelijk toegankelijk sportbeleid. Ze garandeert zowel een aanbod van breedtesport tot topsport, als een aanbod voor de mogelijke leeftijdsgroepen en doelgroepen. Per sporttak, vermeld op de sporttakkenlijst, kan één unisportfederatie gesubsidieerd worden.", citeert de minister uit artikel 20.

De vijf basisopdrachten van deze federaties staan in het teken van het totaalaanbod, met evenwel garanties op maat.

Vervolgens leest minister Muyters ook de definitie van de multisportfederatie voor, zoals die in artikel 26 is opgenomen: "Een multisportfederatie is een sportfederatie die een kwaliteitsvol en maatschappelijk toegankelijk aanbod heeft in ten minste vijf sporttakken die voorkomen op de sporttakkenlijst. Voor elk van die vijf sporttakken telt ze minstens duizend aangesloten leden. De multisportfederatie organiseert voor haar aangesloten leden recreatieve sportbeoefening of recreatieve competities."

De vijf basisvoorwaarden verschillen enigszins van die van de unisportfederaties. Met name houden ze minder verplichtingen in. Zo is de organisatie van competities voor multisportfederaties facultatief en niet verplicht. Hetzelfde geldt voor participatie in kaderopleiding en voor de realisatie van een totaalaanbod.

Met betrekking tot het werkingsbudget vormt de basisfinanciering een sokkel, die is gegarandeerd als de federatie voldoet aan de basisvoorwaarden voor erkenning en subsidiëring. Tot 10.000 leden krijgt een federatie 60.000 euro. Een sportfederatie met meer dan 10.000 leden krijgt nog 2,8 euro erbij per extra lid. Hier geldt wel een plafond van 312.000 euro. Daardoor stijgt de subsidie niet vanaf het 100.000ste lid. De schaalgrootte is vanaf dan optimaal, zodat de kosten niet meer toenemen.

Naast de basisfinanciering komt er dus outputfinanciering op basis van drie kwaliteitsprincipes:

- een draagvlak, met andere woorden een bepaald bereik en aandeel;
- kwaliteit van het aanbod, de omkadering en de inspanningen;
- toepassing van de principes van deugdelijk bestuur.

De verhouding waarin die principes en hun parameters de doorslag geven, zal de Vlaamse Regering in uitvoeringsbesluiten vastleggen. Dit kan van olympiade tot olympiade evolueren.

Voor de beoordeling van het draagvlak kunnen de volgende parameters in overweging worden genomen:

- het aantal personeelsleden, voor zover die niet elders worden gesubsidieerd;
- het aantal aangesloten leden dat voor subsidiëring in aanmerking komt.

In verband met het tweede principe vermeldt de minister drie parameters:

- de gekwalificeerde trainers in de sportclubs;
- het aantal nieuw opgeleide trainers;
- inspanningsverbintenissen van sportclubs met het oog op een gunstige evolutie.

Wat het deugdelijk bestuur betreft, verwacht minister Muyters dat de lopende studie geschikte parameters zal opleveren.

De minister wijst erop dat de voorlopige parameters al met de sportfederaties zijn besproken en al enigszins zijn bijgestuurd. Door ze hier te vermelden, geeft hij de commissie al een zeker inzicht in de richting die hij met de uitvoeringsbesluiten wil volgen.

De drempelwaarde van het aantal leden ligt voor een A1-unisportfederatie – dit betreft een olympische sport – op 500. Het gaat bijvoorbeeld om de Vlaamse Roeiliga en de VFV.

A2-unisportfederaties – de andere sporten onder SportAccord zoals karate en rollerskating – moeten minstens 1500 leden hebben.

Federaties van sporten buiten SportAccord – waaronder de wandelsport – moeten minstens 30.000 leden hebben.

Voor de G-sport ligt die drempel op 1500 leden.

Multisportfederaties moeten minstens 10.000 leden hebben en vijf sporten groeperen met minstens 1000 leden per sport.

Voor de organisatie voor sportieve vrijetijdsbesteding bedraagt het minimum aantal leden 500.

De fusiebeweging die uit het decreet zal voortvloeien, zal de minister na een jaar laten evalueren. De 1,1 miljoen euro voor fusie-incentives zijn voorbehouden voor fusies die leiden tot één unisportfederatie in een sporttak. Dat verantwoordt de minister door de grote verplichtingen van dit type federaties. Alleen zij moeten een a-tot-z-aanbod kunnen voorleggen. Voorts is integratie van recreatieve sportfederaties complexer in een unisportfederatie dan in een multisportfederatie. Alleen federaties die al in 2016 werden gesubsidieerd, komen in aanmerking. Elke sportfederatie die in een fusie stapt, kan 40 percent van zijn subsidie voor 2015 meenemen voor de olympiade 2017-2020, weliswaar onder de voorwaarde dat ze haar kwalitatieve aanbod voor de recreatieve sporter behoudt. Sport Vlaanderen of de VSF kan elk fusietraject begeleiden. Het bedrag van 1,1 miljoen euro is zoals gezegd nieuw budget en zal na vier jaar in de algemene pot voor de uitvoering van het decreet terechtkomen.

De artikelen 17 en 72 introduceren de samenwerkingsovereenkomsten. Deze moeten de federaties in staat stellen om hun basisopdrachten optimaal uit te voeren. Ze dienen om een aanbod en werking op maat te stimuleren, met een garantie op een recreatief aanbod. Een samenwerkingsovereenkomst moet ook expliciet de eventuele verbeterpunten van een federatie bevatten. Ten slotte moet ze de autonome werking van de sportfederatie garanderen.

Per olympiade wil de minister een dergelijke samenwerkingsovereenkomst met de respectieve federaties. Sport Vlaanderen zal de opvolging, begeleiding en coaching daarvan voor zijn rekening nemen. Als stok achter de deur geldt de mogelijkheid om de basissubsidie proportioneel te corrigeren indien de federatie bijvoorbeeld de afgesproken verbeterpunten niet waarmaakt of onvoldoende recreatief aanbod realiseert. De correctie zal plaatsvinden in het jaar nadat is vastgesteld dat de afspraken niet zijn nagekomen.

Ook de opvolging van eventuele afspraken met betrekking tot een fusieovereenkomst zal in de samenwerkingsovereenkomst terechtkomen. Als bijvoorbeeld een recreatieve federatie in zee zal gaan met een unisportfederatie, zullen die afspraken in de samenwerkingsovereenkomst staan, wat de overheid bij niet-naleving in staat stelt om de middelen voor het volgende jaar te reduceren. Met andere woorden moeten de afspraken met het oog op een fusie ook worden geëerbiedigd.

1.3. Financiering

Artikel 75 gaat over de implementatie van het nieuwe subsidiesysteem. Alleen sportfederaties die aan de voorwaarden van het nieuwe decreet voldoen, komen dan nog in aanmerking. Overgangsmaatregelen komen er voor de werkingssubsidies maar niet voor de beleidsfocussen. Het nieuwe subsidiesysteem wordt trapsgewijs van kracht. In 2017 gebeuren de subsidies nog voor 75 percent op basis van het huidige stelsel. In 2018 is de verhouding 50/50. In 2019 gelden de nieuwe parameters al voor drie vierde van de subsidiëring, en met ingang van 2020 zijn ze integraal de subsidiebasis.

Met het oog op de cashflow van de federaties wordt in 'jaar t' al 90 percent als eenmalig voorschot uitgekeerd, en het saldo van 10 percent in 'jaar t+1'.

Het huidige landschap bestaat uit 4 clusters van organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding, 38 unisportfederaties, 10 recreatieve unisportfederaties en 15 recreatieve multisportfederaties. De bedoeling is dat de recreatieve unisportfederaties de keuze maken tussen een unisportfederatie en een multisportfederatie. Naast de 4 genoemde clusters zouden er in de toekomst dus ook 39 unisportfederaties bestaan en een aantal grote multisportfederaties dat nog afhangt van de fusiebeweging.

Minister Muyters heeft altijd een planlastvermindering voor ogen. Hij toont de verwachte evolutie bij aannahme van het ontwerp van decreet. Zo blijft van de erg gedetailleerde aanwervingsvoorwaarden voortaan enkel de voorwaarde over dat één personeelslid een masterdiploma lichamelijke opvoeding heeft. Ook als minister van Werk hecht Philippe Muyters veel belang aan competenties en niet alleen aan diploma's. Voorts is het beleidsplan niet langer gekoppeld aan een verplicht sjabloon, en wordt de lijst van de subsidieerbare uitgaven voor de basiswerking afgeschaft. Dit alles zal voor de federaties een drastische vereenvoudiging meebrengen.

1.4. Koepelorganisaties

Het ontwerp van decreet voorziet in de mogelijke erkenning en subsidiëring van een koepelorganisatie, zoals nu de VSF, en omschrijft de opdrachten die daarmee gepaard gaan.

De clusters van de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding blijven in aanmerking komen voor subsidiëring. Op dat vlak zet het ontwerp van decreet de praktijken van het huidige decreet gewoon voort. Die clusters hebben vooral een administratief-coördinerende taak voor de onderliggende organisaties. De vier clusters zijn:

- traditionele Vlaamse volksspelen als wipschieten en krulbollen;
- internationale volkssporten als petanque en snooker;
- dierenhobby's als hengelsport en canicross;
- luchtactiviteiten als modelluchtvaart en zweefvliegen.

1.5. G-sport

De artikelen 50 tot en met 58 regelen specifiek de G-sport. De unisportfederatie G-sport moet bovenop de vijf basisopdrachten van een unisportfederatie nog twee extra opdrachten uitvoeren:

- sporttechnische ondersteuning aan andere erkende sportfederaties die geïntegreerde G-sportwerking willen aanbieden;
- samenwerking met een gesubsidieerd G-sportplatform voor overkoepelende en transversale taken.

Tegenover die extra opdrachten staat ook een extra subsidie van minstens 60.000 euro. Voorts regelt het ontwerp van decreet de erkenning en subsidiëring van het G-sportplatform, net als de opdrachten die daaruit voortvloeien.

1.6. Risicovechtsporten

De erkenning en subsidiëring van een organisatie voor risicovechtsport krijgt in het ontwerp van decreet een aparte vermelding, namelijk in de artikelen 59 tot en met 64. Het ontwerp van decreet voorziet immers in een structurele ondersteuning van deze vorm van sport, met als centraal doel de kwalitatieve bevordering van de sportbeoefening, met vooral aandacht voor de aspecten

gezondheid en ethisch sporten. Voorts zal het erop aankomen om transparantie en samenwerking te stimuleren in dit toch wel erg versnipperde landschap.

1.7. Inwerkingtreding

De minister bespreekt dan de inwerkingtreding. Het nieuwe decreet zou op 1 juli 2016 in werking moeten treden. De financieringstoepassing kan dan op 1 januari 2017 van start gaan. De Vlaamse Regering kan waar nodig afwijkende termijnen bepalen voor aanvragen van erkenning met ingang op 1 januari en van subsidieaanvragen voor het werkingsjaar 2017.

1.8. Beleidsfocussen

De beleidsfocussen komen in de plaats van de huidige facultatieve opdrachten. Sportfederaties die in aanmerking komen voor gesubsidieerde basiswerking kunnen erop intekenen. Het gaat om de volgende focussen:

- jeugdsport;
- sportkampen;
- innovatie;
- laagdrempelig sportaanbod;
- topsport.

Unisportfederaties kunnen op alle vijf intekenen, en multisportfederaties op alle vijf behalve topsport. De OSV's komen voor twee ervan in aanmerking: innovatie en laagdrempelig sportaanbod.

De minister evalueert de huidige facultatieve opdracht jeugdsport zeer positief. Daarom blijven in die beleidsfocus de grote lijnen van de huidige regeling behouden. De overheid wil de kwaliteit van de jeugdsport blijven verhogen en de focus op de kwalitatieve omkadering de nodige beleidsaandacht blijven schenken. Een expertencommissie zal de aanvragen beoordelen.

Ook wat de sportkampen betreft, blijven de grote beleidslijnen ongewijzigd. De internaatkampen komen in aanmerking. Gekwalificeerde lesgevers blijven een belangrijk aspect vormen. Er komt extra aandacht voor kansengroepen in de beleidsfocus.

De nieuwe beleidsfocus innovatie is gericht op een verruiming van het bestaande aanbod met nieuwe sporten en innovatieve varianten van bestaande sporttakken. Ook de manier waarop een sport wordt aangeboden, kan innovatief zijn, net als de manier van organiseren. Ook hier komt de beoordeling aan een expertencommissie toe.

Ook laagdrempelig sportaanbod is een nieuwe beleidsfocus. De commissie heeft regelmatig de vraag besproken hoe het sportaanbod laagdrempeliger kan door sport op een andere manier aan te bieden, bijvoorbeeld in een niet-georganiseerde context. Deze beleidsfocus is gericht op mensen die niet of niet meer actief zijn in een sport. Het gaat om trajecten om een doelpubliek te helpen instappen, met een centrale begeleiding. Een federatie kan hiervoor instaan. De drempels moeten worden verwijderd en de motivatie aangewakkerd. Ook een inclusief diversiteitsbeleid van sportfederaties en clubs en de participatie van kansengroepen aan het reguliere sportclubaanbod vormen elementen van deze beleidsfocus, waarvoor een federatie dus extra middelen kan ontvangen.

1.9. Conclusie

Hier en daar bestond wat bezorgdheid betreffende de garanties voor een recreatief aanbod, besluit minister Muyters. Daar heeft de minister begrip voor,

maar het voorliggende ontwerp van decreet zal het recreatieve aanbod blijven verzekeren. Meer dan ooit ijvert het immers voor recreatief en anders georganiseerd sporten. Dat uit zich onder meer in het verplichte a-tot-z-aanbod bij elke unisportfederatie en in bepaalde beleidsfocussen.

Bovendien maken bepaalde artikelen het concreet mogelijk om de naleving van die garantie te bewaken. Het gaat onder andere om artikel 17, met het afsprakenkader voor fusies in de samenwerkingsovereenkomsten. Daardoor blijft de eigenheid van het aanbod van de fusionerende federatie voor haar sporters gegarandeerd. De artikelen 20 en 22 voeren in de definitie en basisopdrachten uitdrukkelijk de bepaling in dat competitie en recreatie samen één opdracht vormen, en verplichten tot een integraal en maatschappelijk toegankelijk sportaanbod. Artikel 81 ten slotte maakt de fusie-incentive voorwaardelijk en doet deze vervallen als ze aan het recreatieve aanbod verzaakt.

2. Bespreking in de commissie

2.1. Opmerkingen van Imade Annouri

Imade Annouri constateert dat de sector al maandenlang gesprekken voert en voorbereidingen verricht met betrekking tot fusies en overnames. De sector anticipeert dus op een decreet dat in de commissie nog niet eens is besproken, laat staan goedgekeurd. Uit de diverse getuigenissen blijkt een stevige druk op organisaties alsof hier al sprake zou zijn van beslist beleid. Als volksvertegenwoordiger betreurt *Imade Annouri* dit signaal, te meer omdat heel de commissie de sport een warm hart blijkt toe te dragen en tegelijk belang hecht aan het democratische debat.

Het voorliggende ontwerp van decreet legt een onaanvaardbare en niet-haalbare timing op. Op de hoorzitting gaven verschillende organisaties aan dat het voor hen te snel gaat. De tijd om fusies en samenwerking te organiseren, is wel erg krap, net als de voorbereidingstijd voor een beleidsplan. Om de fusieoperaties en beleidsplannen ernstig te laten verlopen en tot een vruchtbaar einde te brengen, mogen de federaties geen zwaard van Damocles boven het hoofd krijgen, want dan primeert snelheid op inhoud.

Achter de uitgangspunten van het ontwerp van decreet heeft Groen zich nochtans steeds kunnen scharen: rationalisering, efficiëntiewinst, kwaliteit boven kwantiteit enzovoort. Maar de snelheid en het dwingende karakter van de huidige handelwijze zullen net die doelstellingen compromitteren.

Wat de fusies en samenwerking betreft, zijn de verschillen tussen bepaalde federaties soms fundamenteel en bijgevolg moeilijk te verzoenen. *Imade Annouri* hoopt dat iedereen het grote belang van het recreatieve sportlandschap zal erkennen. Dat landschap is minder gericht op competitie, heeft meer oog voor kansengroepen, hanteert lagere lidgelden enzovoort. Daardoor is het voor heel wat sporters veel toegankelijker dan het professionele circuit. Welke garanties zijn er dat dit recreatieve circuit zijn eigenheid niet verloren zal zien gaan?

Met het streven naar efficiëntie sluipt het gevaar binnen op monopolievorming en stijgend lidgeld. Op dit moment houdt net de concurrentie – bijvoorbeeld tussen professionele en recreatieve federaties – het lidgeld laag. Daarzonder verdwijnt de rem op prijsverhoging. Het principe van één federatie per sporttak zal tegelijk met de concurrentie ook de huidige dynamiek en creativiteit in het gedrang brengen. Groen vindt het behoud daarvan onvoldoende gegarandeerd in het voorliggende ontwerp. De fractie heeft dat al vaker aangekaart, maar daaraan wordt tot hiertoe geen enkel gevolg gegeven.

Een a-tot-z-aanbod bij elke unisportfederatie klinkt mooi, maar tussen theorie en praktijk gaapt een groot gat. Er zijn immers geen garanties op gelijkwaardigheid binnen die eengemaakte structuur. Recreatieve federaties bevinden zich in een erg zwakke onderhandelingspositie. Zullen ze hun rol ten volle kunnen blijven spelen? Welk aanbod kan de recreatieve sporter nog verwachten? Gezien dit ontwerp van decreet vreest Imade Annouri dat dit erop zal achteruitgaan. Hoe bijvoorbeeld zouden unisportfederaties in de toekomst meer werk maken van het bereik van kansengroepen? Dat streven blijkt niet bepaald verankerd in dit ontwerp. Groen pleit dan ook om de kwalitatieve parameters aan te vullen met aandacht voor kansengroepen, inspraak voor sporters en ouders van minderjarige sporters enzovoort. De huidige parameters vindt de fractie te beperkt.

De hoorzitting heeft duidelijk aan het licht gebracht dat heel wat recreatieve sportfederaties onzeker zijn of ze nu best met een multisportfederatie of een unisportfederatie in zee zouden gaan. Kiezen ze voor unisport, dan dreigen ze hun eigenheid en expertise op het vlak van recreatieve sport te verliezen. Veeleer dan een volwaardige samenwerking zou een fusie wel eens kunnen neerkomen op een assimilatie met de werking en cultuur van de unisportfederatie. Dan is er niet echt meer sprake van een fusie maar veeleer van een opslorping.

De omgang met fusie-incentives versterkt dat gevoel nog. Eerlijke incentives vormen op zich een minimumvereiste. Dan zouden toch op zijn minst fusies of sterke samenwerkingsverbanden tussen verwante kleine federaties moeten worden aangemoedigd, maar vreemd genoeg wordt de rationaliserings- en efficiëntielogica daarop niet toegepast. Zo beschikken federaties van respectieve watersporttakken soms over maar 500 leden, maar blijft voor hen aparte erkenning en subsidiëring van toepassing, en hebben ze elk bovendien een eigen secretariaat en personeel. Daar zou toch op zijn minst samenwerking moeten worden gestimuleerd.

Imade Annouri ontwaart een oneerlijke redenering achter het voorgestelde systeem van subsidies en incentives. De kwaliteit van aanbod is het criterium dat goed is voor 7 miljoen euro of 45 percent van de korf en behelst drie aspecten:

- het aantal gediplomeerde trainers, voor 30 percent;
- het aantal opgeleide VTS-trainers, voor 3 percent;
- de inspanningsverbintenissen, voor 12 percent.

Met in totaal 5,5 miljoen euro vormen de aantallen gediplomeerde en opgeleide trainers dus het belangrijkste criterium. Deze regel is helemaal op maat van de unisportfederaties, aangezien recreatieve sportfederaties doorgaans over veel minder gediplomeerde trainers beschikken. Trainers die een andere, meer laagdrempelige opleiding hebben gevolgd, tellen helemaal niet mee voor dit criterium, dat daardoor unisport aanzienlijk meer subsidies oplevert.

Bijgevolg zitten heel wat – vooral recreatieve – federaties gewrongen met de vraag op hoeveel subsidie ze nog kunnen rekenen en wat hun personeel te wachten staat.

Wil de minister nu bewerkstelligen dat alle mama's en papa's die in hun vrije tijd als trainer optreden, een zware VTS-opleiding moeten volgen? Nu al is het bijwijken erg moeilijk om geëngageerde vrijwilligers te vinden. Dat zal er met de invoering van deze nieuwe regels allerminst op verbeteren.

Bovendien zijn de incentives alleen gericht op fusies tussen unirecreatieve en unisportfederaties, en dus niet op fusies tussen multisportfederaties onderling of tussen unirecreatieve en multisportfederaties. Ook dat voedt het gevoel dat dit ontwerp van decreet oneerlijk is.

Kiest een unirecreatieve federatie toch voor een fusie met een multisportfederatie, dan loopt ze niet alleen de incentive mis maar riskeert ze ook nog een inefficiënte schaalvergroting, een verlies aan focus en een verlies aan competenties. De kleine federaties worden dan verplicht om samen te werken met soortgelijke federaties die echter een heel andere expertise en sportaanbod hebben. De vraag is dan nog maar of een efficiënte samenwerking wel mogelijk is. Op zijn minst zal dat afhangen van de hoeveelheid tijd waarover ze beschikken, maar die essentiële sleutel is in het voorliggende ontwerp achterwege gebleven.

Imade Annouri roept op om de huidige heterogeniteit in het Vlaamse sportlandschap te respecteren. We dreigen uit te komen met een decreet dat veel geeft aan wie al veel heeft en dat de recreatieve sport verplicht om zich naar de wetten van competitieve federaties te schikken. Daardoor komt het evenwicht in het toekomstige sportlandschap in het gedrang.

Als de meerderheid die fusies er toch met dwang wil doordrukken, dan is een tijdspad met een duidelijke financiering en aparte niveaus voor competitie- en recreatiesport een minimale voorwaarde.

De spreker vindt het tijd om komaf te maken met de eenzijdige focus op prestatie, competitie en winnen. De kijk op sport moet ruimer zijn. Overigens is in de commissie al vaak gebleken dat ook de minister en de leden van andere fracties het daarover eens zijn. Dat uit zich echter niet in dit ontwerp van decreet, dat juist wel heel sterk focust op competitie, en op de internationale en/of olympische aard van een sport. Beter ware om het begrip sport ruimer op te vatten en tegelijk meer lokaal te verankeren. Met dit beleid missen we de boot van nieuwe trends als urban sports, die bijvoorbeeld in Antwerpen echt leven bij een grote groep jongeren. Hetzelfde geldt voor bepaalde gevechtsporten. Dit ontwerp van decreet maakt het niet mogelijk om hiervoor een gestructureerd trainingsaanbod te organiseren.

Naast de reeds aanwezige focus op het competitieve moeten ook het sociale aspect en de gezondheidsbevordering door sport meer aandacht krijgen. Imade Annouri pleit om levenslang sporten te promoten. Als de overheid het algemene belang wil dienen, moet ze sport vooral zien als een middel om de gezondheid te bevorderen, veeleer dan om competitiedoelen te bereiken.

Het a-tot-z-aanbod had ervoor moeten zorgen dat er voldoende aanbod zou blijven, maar heel veel federaties blijken daarover bezorgd te zijn. In de hoorzitting gaven ze ook aan dat het voor hen allemaal veel te snel gaat. Zo wees voorzitter Jef Joosten van Wandelsport Vlaanderen erop dat de met succes voltooide fusie tussen drie federaties een moeizame opdracht was, waarvoor veel tijd nodig was. Zelfs twee jaar na de fusie werkt de nieuwe federatie nog altijd aan de toenadering van de partners. Net die tijd ontbreekt in het ontwerp.

Voorts noemde Jef Joosten een fusie een delicate operatie met onvermijdelijke spanningen tussen personeelsleden en tussen federaties. Cruciaal is een begeleiding die mogelijk maakt dat de betrokken federaties als gelijkwaardige partners kunnen instappen. Precies op dat punt vonden bepaalde sprekers op de hoorzitting zich wat te kort gedaan. Ze worden aan tafel gedwongen, moeten snel een keuze maken en dreigen te worden opgeslorpt zonder enige garantie op continuïteit en eigenheid. Jef Joosten pleitte dan ook voor genoeg tijd, oog voor de gevoeligheden, een degelijke begeleiding en een evenwaardige behandeling van de partners. Groen heeft steeds gevraagd om hiervoor te zorgen, maar is na de hoorzitting allerm minst gerustgesteld.

2.2. Opmerkingen van Joris Poschet

Voor de CD&V vormen sportverenigingen de beste garantie op een regelmatige, aangepaste en kwaliteitsvolle sportbeoefening, stelt *Joris Poschet*. Dat geldt zowel voor de recreatieve als voor de competitieve sporter. Sportverenigingen die worden overkoepeld en ondersteund door federaties, bieden ontspanning en sociaal contact. Ze maken jongeren vertrouwd met waarden als fair play, solidariteit, teamgeest, respect voor spelregels en de medemens, zelfstandigheid, persoonlijk engagement en inzet voor anderen, en omgang met winst en verlies. De sportvereniging is meer dan ooit een remedie tegen de individualisering van de maatschappij.

Voor hun ondersteuning zijn sportclubs vooral op het lokale niveau en de federaties aangewezen. Vandaar het grote belang van het voorliggende ontwerp van decreet.

De 19.000 sportclubs in Vlaanderen drijven op de inzet van 300.000 vrijwilligers. Een samenleving die niet kan rekenen op vrijwilligers, is ondenkbaar, onleefbaar en onbetaalbaar. Zonder hen is sportbeleid ronduit onmogelijk. Maar juist dat engagement staat onder druk door de toenemende concurrentie, commercialisering en juridisering. Ook de sporters zelf stellen hogere eisen.

Om sportclubs ook in de toekomst hun maatschappelijke rol te laten behouden en nog meer mensen aan het sporten te krijgen, is het cruciaal dat de sportfederaties goed werk leveren om die clubs te steunen. De band tussen de federaties en het Vlaamse sportbeleid is essentieel. Daarom is de brede sector bij de voorbereiding van dit ontwerp van decreet betrokken. De hoorzittingen naar aanleiding van de conceptnota (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 460/2) en het voorliggende ontwerp waren voor de CD&V allesbehalve een pro forma tijdverdrijf. De fractie heeft gepoogd om zoveel mogelijk verzuchtingen van de sprekers ingang te doen vinden in het ontwerp van decreet, en deels met succes.

Joris Poschet noemt dit ontwerp van decreet dan ook niet perfect, maar wel goed genoeg om het te steunen. Het bevat voldoende positieve elementen voor de verdere ondersteuning van het sportfederatielandschap en de sportbeoefenaars. De uitvoeringsbesluiten bieden nog voldoende ruimte om aan de verzuchtingen van de verschillende sprekers op de hoorzitting tegemoet te komen.

Vandaag wil de spreker de minister alvast vragen of het ontwerp van decreet genoeg kapstokken biedt voor sport voor allen. Maakt het de brug naar nieuwe innovatieve vormen van sport en naar 'sport light' haalbaar? Immers, veel mensen hechten er vooral belang aan om gezond te blijven en gezellig samen te zijn, veeleer dan competitie te bedrijven.

Garandeert het ontwerp de betaalbaarheid van het lidmaatschap bij een sportclub? Komt die niet in het gedrang als er monopolies dreigen te ontstaan door de evolutie naar één erkende federatie per sporttak? Zal de minister dit monitoren en waar nodig optreden?

Het ontwerp van decreet doelt terecht op efficiëntiewinsten. In dat kader zet het ertoe aan om de categorie van de recreatieve unisportfederatie te doen verdwijnen. Maar ook in andere categorieën acht Joris Poschet efficiëntiewinst wenselijk, en met name bij de unisportfederaties. Hoe zal de minister die opvolgen? Deloitte heeft in een studie shared services aanbevolen. Waar is die aanbeveling in het ontwerp te vinden?

Met het oog op rationalisering is het loutere verminderen of afschaffen van structuren niet zaligmakend. De CD&V wil dat de diversiteit van het sportland-

schap wordt gemonitord. Ze vraagt cijfermateriaal dat dit mogelijk maakt. De participatiesurvey is alvast een goed voorbeeld.

Gezien de druk om per sporttak één unisportfederatie over te houden, worden grote delen van het erkende en gesubsidieerde sportlandschap van Vlaanderen ondergebracht in federaties die onder een Belgische koepel ressorteren. Hoe zal de minister de band tussen het Vlaamse beleidsniveau en die sportfederaties voldoende sterk houden? Dit ontwerp van decreet is daartoe een van de weinige instrumenten.

Op de hoorzitting bleken verscheidene federaties vragen te hebben bij de rol van Sport Vlaanderen bij lopende fusiegesprekken. Minstens de indruk zou positiever kunnen, waarbij het agentschap meer wordt gepercipieerd als een partner en begeleider. Hoe wil de minister dit bewerkstelligen?

2.3. Opmerkingen van Herman Wynants

De decreten van 1999 en 2001 hebben hun positieve effecten gehad, vindt *Herman Wynants*. Het commissielid herinnert aan de splitsing van de federaties en het aspect kwaliteitsverhoging. Een verbeterpunt vindt de spreker dan weer de kwantitatieve financiering op basis van ledenaantallen. Bovendien bevatte het huidige decreet niet genoeg incentives voor rationalisering. De personeelsvoorwaarde was erg rigoureuus gedefinieerd, en er was nood aan eenvoudiger financiering.

Daarom stelt de Vlaamse Regering onder impuls van minister Muyters dit nieuwe ontwerp van decreet voor. Het moet een efficiëntere organisatie stimuleren en uiteindelijk toestaan om de sporter meer doelgericht te ondersteunen.

Intussen hebben de nodige hoorzittingen plaatsgevonden. De N-VA onthoudt van de sector dat hij in dit decreet een grondige wijziging ten opzichte van de huidige situatie ziet. De fractie voelt zich gesterkt door de vele positieve en constructieve opmerkingen, maar heeft uiteraard ook begrip voor de onvermijdelijke onrustige reacties. Wel vraagt ze zich daarbij af of die reacties niet veeleer voortkomen uit de wens tot zelfbehoud als structuur dan uit de bekommernis om de Vlaamse sporter zo goed mogelijk te dienen.

Minister Muyters heeft in zijn toelichting aangegeven dat hij de georganiseerde sportwereld wil responsabiliseren door meer autonomie toe te kennen aan de sportfederaties. Hij plaatst de klantvriendelijke benadering van de sporter uitdrukkelijk centraal.

Met het oog op een efficiëntere en effectievere inzet van de Vlaamse overheidsmiddelen en een verhoogde kwaliteit van de sportbeoefening in Vlaanderen is een rationalisering van het sportfederatielandschap zeker verantwoord.

Het groeitraject in het kader van het deugdelijke bestuur zal een belangrijk beleidsinstrument vormen. Deze principes zullen heel terecht de nodige beleidsaandacht krijgen.

Voor de N-VA staan niet de structuren maar de sporters centraal. Het komt erop aan om hen het best mogelijke sportaanbod te garanderen, op maat en levenslang.

De overheid hoort zich daarbij als een goede huisvader te gedragen en de middelen zoveel mogelijk in functie van de behoeften in te zetten. Daartoe moet ze de administratieve overheadkosten van sportfederaties zo laag mogelijk houden, en de middelen zo efficiënt mogelijk voor sportdoeleinden aanwenden.

Ook het huidige decreet stond een rationalisering van het landschap voor, maar bleek in de realiteit een omgekeerd effect te sorteren. Bovendien toont de sector zich zonder meer eensgezind over de nood aan rationalisering. Het principe om in de toekomst maar één federatie per sporttak te erkennen en subsidiëren, zal daar sterk toe bijdragen.

Het kwaliteitsvolle aanbod van a tot z gaat gepaard met meer autonomie en verantwoordelijkheid voor de sportfederaties en met minder administratieve lasten. Daarom schaaft de N-VA zich achter het voornemen om de subsidiëring meer te baseren op kwaliteit en output en minder op kwantitatieve criteria. Datzelfde geldt voor de rechtstreekse personeelssubsidies.

In dit decreet staat de sporter centraal. Sommigen wijzen op een gevaar voor monopolies, maar uiteindelijk kan de sporter nog steeds beslissen waar hij zal sporten.

Het ontwerp van decreet roept de versnipperde en inefficiënte besteding van beleidsmiddelen een halt toe.

Met betrekking tot de inwerkingtreding maken sommigen gewag van een krappe timing maar Herman Wynants wijst erop dat de uitgangspunten van het nieuwe decretale kader en de manier waarop het veld zich zou organiseren, duidelijk zijn uitgestippeld. Hoe denkt de minister over die timing, vraagt de spreker.

Sommigen vrezen dat het recreatieve sportaanbod onder druk komt. De N-VA verwacht echter dat het decreet met onder andere het a-tot-z-aanbod net meer waarborgen zal bieden. Ook op dit vlak polst Herman Wynants naar de visie van de minister. Hij gaat ervan uit dat het zeker niet de bedoeling kan zijn om het recreatieve aanbod te laten verschraken.

Voorts vraagt het commissielid bevestiging van de stelling dat de sportclubs zelf mits de nodige afspraken nauwelijks iets hoeven te merken van de veranderde structuren.

Bepaalde sprekers vinden onvoldoende zekerheid terug met betrekking tot de licht georganiseerde sportbeoefening. Kan minister Muyters ook daarop reageren? Zelf verwacht Herman Wynants dat het verplichte a-tot-z-aanbod in combinatie met de beleidsfocussen zeker de nodige garanties biedt.

Burgers, organisaties en instellingen krijgen meer vrijheid en autonomie. Sommige sprekers vermoeden echter dat de administratieve lastenvermindering op de helling zal komen door het toezicht op de samenwerkingsovereenkomsten. Hoe ziet de minister dat?

Een andere kritiek is dat het nieuwe decreet Sport Vlaanderen meer macht zou toebedelen. Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn dat het agentschap de federaties zou betuttelen. Welke visie heeft minister Muyters ter zake?

De Vlaamse Sportraad heeft het over zware erkenningsvoorwaarden in dit ontwerp, maar blijven die ten opzichte van het huidige decreet niet grotendeels ongewijzigd? Waarom gaat de minister niet in op de suggestie van de raad om de erkenningsvoorwaarden naar beneden bij te stellen? Mogen we overigens niet verwachten dat een sportfederatie om te worden erkend, minstens in een beleidsplan haar werking toelicht?

Nog een andere suggestie komt erop neer dat unisportfederaties met minder dan 1500 leden tot samenwerking zouden moeten worden verplicht voor bepaalde administratieve taken. Voor zover bekend wil de minister dergelijke administra-

tieve samenwerking toestaan en ook stimuleren. Biedt dit genoeg zekerheid? Passen sommige kleinere unisportfederaties nu al het principe van de shared services toe? Stimuleert Sport Vlaanderen die praktijk wel degelijk?

Tevreden is Herman Wynants met de grote aandacht voor de G-sport. Deze krijgt duidelijk een plaats in het ontwerp van decreet. Hoe dan ook zouden we best een evolutie krijgen van drie aanspreekpunten naar slechts één. De N-VA vindt het alvast een goede keuze om één sterke uni-G-sportfederatie over te houden, met daarnaast een G-sportplatform. Het was een uitdrukkelijke wens van het Vlaams Parlement om deze regeling decretaal te verankeren. Wat is echter het nut van de opsplitsing tussen drie structuren voor de G-sport?

Welke argumenten heeft de Vlaamse Regering om het platform voor de risicovechtsporten in dit ontwerp van decreet onder te brengen? Kan hier geen verkapte subsidiëring voor de fitnesssector binnensluipen?

De N-VA-fractie staat in het algemeen heel positief tegenover het voorliggende ontwerp. De adviezen van de Vlaamse Sportraad en de opmerkingen die verschillende betrokkenen – onder andere bij de hoorzittingen – hebben aangebracht, geven aan dat het heel wat goede en waardevolle elementen bevat. Die elementen zullen ten goede komen van het sportfederatielandschap en finaal van de sporter zelf.

De vele fusiegesprekken, de al ondertekende intentieverklaringen en de intussen afgeronde fusies zijn niet onder druk tot stand gekomen, maar vormen een indicatie dat mensen zelf dergelijke initiatieven nemen omdat ze dit als het beste toekomstperspectief beschouwen. Herman Wynants is hen dankbaar voor deze houding.

2.4. Opmerkingen van Lionel Bajart

De Open Vld beoordeelt dit ontwerp van decreet positief en constructief, verklaart *Lionel Bajart*. Wel vraagt hij op twee punten opheldering.

In de memorie van toelichting wijst de regering op inspanningen om doelgroepen aan te trekken die nu nog niet of moeilijk worden bereikt. Welke vooruitgang verwacht de minister op dat vlak ten opzichte van het huidige decreet? Voor Lionel Bajart blijft dat onderscheid vaag.

Voorts belooft de memorie van toelichting bijzondere aandacht voor innovatieve sportconcepten die inspelen op de maatschappelijke ontwikkelingen en flexibele contexten. De Open Vld vreest echter een potentieel problematische situatie voor nieuwe vormen van sport, gezien het risico dat ze zullen worden gedwongen om aan te sluiten bij een bestaande federatie die een andere sport centraal stelt. Die dwang zou voortkomen uit een tekort aan leden om als zelfstandige sportfederatie te worden erkend. De andere mogelijkheid zou erop neerkomen dat ze in een multisportfederatie terecht moeten, met opnieuw het risico om tussen grotere en meer populaire sporten te worden vertrappeld.

2.5. Opmerkingen van Bert Moyaers

Met het oog op de efficiëntie zal *Bert Moyaers* niet alle vragen en opmerkingen van de voorgaande sprekers herhalen. Het lid grijpt terug naar de intentie uit het Vlaams regeerakkoord om zoveel mogelijk Vlamingen, liefst in hun eigen buurt, op een betaalbare, duurzame en gezonde manier te laten sporten. Van de belangrijke maatschappelijke rol van de sport is iedereen in de commissie ongetwijfeld overtuigd. Dat belang situeert zich niet alleen op het vlak van de

gezondheid maar ook op dat van de sociale cohesie. Beantwoordt het voorliggende ontwerp van decreet aan dat uitgangspunt?

De sp.a pleit voor sport voor iedereen, voor alle leeftijden, met spelplezier, vriendschap en diversiteit als belangrijke kenmerken. De massa's vrijwilligers die eraan te pas komen, verdienen om te worden gekoesterd.

Net als Joris Poschet komt Bert Moyaers terug op de Deloitte-aanbevelingen. Zo gaf Deloitte aan dat de raad van bestuur van een sportfederatie best zo wordt afgelijnd dat dit eventuele belangenvermenging uitsluit. Welke garanties staan daaromtrent in dit ontwerp van decreet?

Doel van het ontwerp is een efficiënter sportlandschap met minder rompslomp en structuren. Op zich is dat prachtig, maar de erg krappe termijn compromitteert het draagvlak om alles op tijd rond te hebben. Verplichte huwelijken zijn nooit goed. Het gaat in de sport tenslotte veelal om de vrijwillige inzet van mensen. Dergelijke verplichte huwelijken kunnen frustraties, fusiepijnen en zelfs een uiteindelijke breuk meebrengen.

Bert Moyaers zou het beter hebben gevonden om eerst instrumenten aan te reiken die mensen tot fusies motiveren. Vandaar dat de sp.a meer gewonnen was voor een gefaseerde uitvoering, met om te beginnen een tussenfase.

2.6. Antwoorden van minister Muyters

Minister *Philippe Muyters* gaat eerst in op de opmerking dat de handelwijze van Sport Vlaanderen neerkomt op het parlement passeren. Dat de sector nu al aan de slag is, noemt de minister normaal. De eerste bevraging in het kader van de evaluatie van het huidige decreet dateert al van ruim drie jaar geleden. Intussen staan we al twee externe studies, een bevraging van de federaties en een regeerakkoord verder. Het regeerakkoord geeft duidelijk de richting aan. Voorts waren er de conceptnotabesprekingen in het Vlaams Parlement.

Ook het huidige decreet heeft al een meer eengemaakt federatielandschap als basisfilosofie, hoewel Herman Wynants terecht opmerkt dat dit in de praktijk niet altijd is gelukt. Ook in het verleden heeft Sport Vlaanderen trouwens al fusies begeleid, bijvoorbeeld die van Gymfed. Dat deed het agentschap aan de hand van het huidige decreet.

Bijgevolg vindt de minister het onterecht om te beweren dat de sector niet wist waar ze aan toe was en dat het parlement wordt gepasseerd. Het parlement heeft tenslotte het regeerakkoord, de beleidsnota en de beleidsbrieven goedgekeurd, stelt minister Muyters. Al die elementen en een hele resem elementen uit de vorige regeerperiode resulteren uiteindelijk in dit ontwerp van decreet. Dat de maatregelen eraan zaten te komen, stond voor iedereen vast. De teksten waren ook al goed bekend. Voor de minister is het dan ook logisch dat de betrokkenen wilden participeren.

Minister Muyters was zelf in Hofstade voor de eerste gezamenlijke wandelsportdag van het gefusioneerde Wandelsport Vlaanderen. Daar heeft de minister van iedereen positieve appreciatie gekregen over de begeleiding door Sport Vlaanderen. De timing was inderdaad wat strak, maar dat is onvermijdelijk om iets te bereiken.

Hoe dan ook beschikt Sport Vlaanderen over de bekwaamheid om de nodige stappen te begeleiden.

Voor de vele opmerkingen over de timing heeft de minister begrip, maar ter zake herhaalt hij zijn opmerking over het uitgebreide voortraject. Verscheidene federaties hebben hun fusiebeweging intussen op gang getrokken. In de wandelsport is de fusie zelfs al een feit. Voor het voetbal hebben een aantal federaties een akkoord om Voetbal Vlaanderen op te richten.

De zogenaamde tegenstanders of mensen die op de hoorzitting een kritische opstelling lieten blijken, zouden volgens de VSF-cijfers ongeveer 16 percent van het landschap vertegenwoordigen. Maar zelfs zij hebben in bepaalde gevallen al meegewerkt aan en goede resultaten bereikt met fusieoperaties.

Concreet laat het ontwerp van decreet trouwens toe dat de Vlaamse Regering nog een afwijkende termijn kan bepalen voor erkenningsaanvragen die moeten ingaan op 1 januari 2017. Dat is mogelijk als dit nodig zou blijken om de laatste stappen mogelijk te maken.

Een langere timing biedt geen hogere garantie op succes. Het zal vooral aankomen op de wil om samen te gaan. In de hoorzitting gebruikte Jessica De Smet liever de beeldspraak van een nieuwbouwproject dan die van een huwelijk. Dat beeld vindt de minister treffend. Trouwens worden ook in een huwelijk niet alle cruciale beslissingen op dag één genomen. Er zal veeleer sprake zijn van een evolutie op basis van de gezamenlijke wil om bepaalde zaken te realiseren. Iedereen moet daarin zijn eigen waarden kunnen bewaren, met als uitgangspunt dat samen meer mogelijk is dan alleen. Die eerste stap is nu aan de orde. De basisafsprake om samen te gaan kan wel binnen de vooropgestelde termijnen worden gemaakt. Bovendien lijkt de overgrote meerderheid vragende partij om het decreet zo snel mogelijk in werking te laten treden en daarmee te honoreren wat intussen al in gang is gezet.

Enkele leden vroegen of de rationalisering ook niet moet gelden voor kleinere unisportfederaties. In die context passen de pleidooien voor shared services. Daar staat de minister helemaal achter. Het ontwerp van decreet strekt er dan ook allerminst toe om ze uit te sluiten. Integendeel, de enveloppefinanciering en verminderde personeelsverplichting maken het voor kleine federaties veel interessanter dan voorheen om werk te maken van shared services. Het decreet bevat dus wel degelijk die stimulans door de personeelsverplichtingen minder stringent te definiëren. Het decreet stimuleert shared services en samenwerkingsovereenkomsten, maar verplicht heeft de minister ze niet willen maken.

Wat lightsport betreft, ligt het evenwicht niet zo eenvoudig. Federaties kunnen er best rekening mee houden dat steeds meer mensen hun sport licht beoefenen. Maar wie bijvoorbeeld één keer per jaar voor drie dagen gaat skiën, hoeft voor de berekening van de subsidiëring nog niet mee te tellen als lid van de skifederatie. Een lidmaatschap van een club is daarvoor toch wel een vereiste. Wel vindt de minister het een goede zaak als federaties hun diensten op de klanten afstemmen, waardoor ook participatie aan lightsport kan aanzetten om zich uiteindelijk aan te sluiten bij een club met een regelmatig aanbod en bijgevolg subsidieerbaar te worden.

De vraagtekens bij de garanties voor recreatieve sportbeoefening verbazen de minister, aangezien geen enkel decreet daar ooit zo duidelijk voor heeft ingestaan als het voorliggende ontwerp. Voor het eerst wordt een a-tot-z-aanbod verplicht voor de unisportfederaties. Daarbovenop komt nog een laagdrempelig aanbod als een beleidsfocus. Sport Vlaanderen zal de samenwerkingsovereenkomsten na de fusies blijven bewaken, opdat de afspraken ook worden gehonoreerd. Daardoor blijven de waarden en normen van recreatieve federaties behouden als ze met een unisportfederatie fusioneren. De recreatieve unisportfederaties kunnen ook met multisportfederaties samengaan. In dat geval is de

integratie meestal minder doorgedreven, en bijgevolg komen er ook minder voorwaarden voor multisportfederaties. Die hoeven bijvoorbeeld niet in een a-tot-z-aanbod te voorzien.

Minister Muyters maakt Imade Annouri erop attent dat de unisportfederaties vandaag in totaal al meer recreatieve leden tellen dan de recreatieve federaties. Het gaat dan ook niet op om te laten uitschijnen dat die unisportfederaties alleen gericht zijn op topsport en veelvuldig sporten. Er is geen sprake van 'wij en zij'. Een goede federatie is er van a tot z, van topsporter tot breedtesporter in alle betekenissen en met inbegrip van alle doelgroepen.

Het principe betreffende de kwaliteit van het aanbod verdient zeker aandacht. Het beleid moet er inderdaad over waken dat niet alleen de VTS-diploma's in hun huidige vorm in aanmerking komen. Een mogelijkheid bestaat erin om het aanbod van de VTS bij te schaven. Momenteel zijn er drie mogelijke parameters, maar in de uitvoeringsbesluiten moet op dat vlak nog een en ander worden geregeld.

Een aspect met betrekking tot het recreatieve aanbod is de mogelijkheid om verschillende lidgeldtarieven te hanteren binnen één federatie. Dan zouden recreatieve leden minder hoeven te betalen. Die praktijk is vandaag al gangbaar en staat ook in een van de voorliggende fusieovereenkomsten. Het is aan de fusionerende federaties om dit soort regelingen te treffen.

Dat de federaties niet zeker weten hoeveel subsidie ze in de toekomst zullen hebben, noemt de minister een logisch gevolg van de uitbreiding van louter kwantitatieve doelstellingen – het ledenaantal en het personeelsbestand – met kwalitatieve parameters als deugdelijk bestuur en de evolutie ter zake. In deze context komt de minister terug op zijn toelichting van de overgangperiode, waarbij de nieuwe parameters in 2017 nog maar voor een kwart doortellen en elk volgende jaar voor een kwart meer. Daardoor verandert de financiële situatie van de federaties ook niet bruusk.

Herman Wynants vroeg of Sport Vlaanderen niet te veel macht krijgt toebedeeld. De minister antwoordt dat het agentschap duidelijk aan het veranderen is van een controlerende naar een stimulerende overheid, die mee zaken helpt realiseren. Zijn rol in samenwerkingsovereenkomsten tussen verscheidene federaties is bemiddelend. Volwassen mensen zullen zelf beseffen dat de beste overeenkomsten ontstaan tussen gelijkwaardige partners. Dat hoeft de overheid niet op te leggen. De rol die Sport Vlaanderen bij samenwerkingsovereenkomsten kan spelen, komt niet neer op ongebreidelde macht. Daarover zal de minister waken, maar hij heeft er alle vertrouwen in.

Voor G-sport is het logisch dat Sport Vlaanderen als contactpunt optreedt. Specifiek aan de G-sport is dat verschillende federaties deze sportvorm in hun aanbod hebben, terwijl daarnaast een platform alle G-sporters uit verschillende disciplines verenigt. Qua olympische competitie zijn er ook aparte spelen voor de G-sport. Daarom is het zinvol en nuttig om verschillende structuren complementair naast elkaar te laten bestaan met hun respectieve doelstellingen en opdrachten.

Lionel Bajart polste naar de mogelijkheden om innovatie te steunen. Minister Muyters staat achter steun aan innovatie. Erkenning is mogelijk voor iedereen die aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Voor subsidiëring geldt de extra voorwaarde dat de federatie een sport uit de sporttakkenlijst vertegenwoordigt en dat ze dus moet voldoen aan twee van de drie criteria die de minister in zijn toelichting uitvoerig heeft geschetst: een erkende internationale organisatie, een

groot draagvlak en/of een fysiek prestatieaspect. Geen enkele sporttak wordt dus geweerd, de vraag is echter wat de overheid subsidieert.

Een nieuwe sporttak kan opteren om meteen voor de erkenning als federatie te gaan en vervolgens ernaar streven om aan twee van de drie genoemde voorwaarden te voldoen. Ze kan echter ook meteen gaan voor subsidies voor haar leden door zich aan te sluiten bij een reeds erkende en gesubsidieerde federatie van een sport uit de sporttakkenlijst. In dat geval kan de organisatie van de nieuwe sporttak ervoor zorgen dat haar sport wordt gezien als een discipline apart. Dan komen daarvoor subsidies, eventueel gekoppeld aan een zekere autonomie binnen de federatie. Bovendien biedt dit het voordeel dat die nieuwe sporttak ook meteen kan genieten van de dienstverlening van de back office en de administratieve lastenvermindering die daarmee gepaard gaat. Het zou een zware last betekenen voor een nieuwe kleine federatie om zelf alle administratieve verplichtingen na te leven, en bovendien niet de meest efficiënte manier om belastinggeld aan te wenden.

Tot slot antwoordt minister Muyters op de vraag van Bert Moyaers over belangenvermenging. Vlaanderen koppelt als eerste overheid in Europa subsidies aan good governance. In Australië is daar al enigszins sprake van maar dat heeft vooralsnog niet geleid tot een concrete code. Met het oog op de uitvoeringsbesluiten is momenteel een studie in de maak om te bepalen welke parameters van die principes een rol kunnen spelen. Het uitsluiten van belangenvermenging zal daar wellicht bij horen, veronderstelt de minister, die wel eerst het resultaat van de studie wil afwachten.

2.7. Bijkomende vragen en antwoorden

Imade Annouri beaamt dat de commissie en de sector al bij de voorbereidingen van het ontwerp van decreet zijn betrokken, maar het blijft een feit dat federaties al onder druk worden gezet om te fusioneren voordat dit ontwerp van decreet is goedgekeurd.

Minister Muyters noemt een ruimere timing geen garantie op een beter resultaat, maar een te krappe timing biedt die garantie zeker niet. *Imade Annouri* wijst op de grote speelruimte tussen de twee uitersten: de zaken er zo snel mogelijk doorjagen enerzijds en anderzijds alles zonder concrete timing op zijn beloop laten. Die tussenweg bestaat uit een duidelijk afgebakend tijdsplan met helder geformuleerde stappen, dat tegelijk wel enige ademruimte laat en bijgevolg gemakkelijker wordt aanvaard.

De minister wijst erop dat meer dan 80 percent van de federaties achter het ontwerp van decreet staat, maar dat is niet het punt. Ook de Groenfractie kan zich vinden in algemene principes als rationalisering en meer efficiëntie. Het komt er echter op aan om ook de randvoorwaarden te verzorgen, waaronder de timing.

Wat de keuze tussen het huwelijk en de nieuwbouw als meest geschikte metafoor betreft, stelt *Imade Annouri* dat hij niet met om het even wie samen een nieuw huis zou bouwen. Bovendien is de vraag dan of dat huis echt samen wordt gebouwd, of dat de kleinere partner hooguit mag kiezen welke kleuren de kamers krijgen in het nieuwe huis dat de grotere partner geheel volgens eigen inzichten heeft gebouwd. Op de hoorzitting heette een federatie alle andere federaties welkom in háár huis, waarvan de deur zou openstaan. Net dat aspect van gelijkwaardigheid is het voorwerp van deze discussie. Heel wat federaties hebben op zijn minst niet het gevoel of de garanties dat hun waarden en eigen karakter de fusie kunnen overleven.

De spreker beaamt de stelling dat de meeste recreatieve sporters te vinden zijn bij unisportfederaties, maar professor Scheerder heeft op de hoorzitting net de meerwaarde van recreatieve federaties aangetoond. Zij bereiken mensen die andere federaties niet bereiken. Precies de garantie dat die mensen ook in de toekomst worden bereikt, is nu nodig. Een decreet moet de eventuele risico's op het tegendeel uitsluiten.

Wie zijn kind de gelegenheid wil bieden om een goed voetballertje te worden, competitief te voetballen en door te stoten naar hogere niveaus, laat dat kind aansluiten bij een club van de KBVB. Maar ouders die er vooral op uit zijn om hun kind wat te laten bewegen en nieuwe vrienden te laten maken in de buurt, kiezen voor de KVV. Hoe kan de minister garanderen dat dit ook in de toekomst zo blijft? Dat onderscheid tussen recreatieve en competitieve verbanden speelt wel degelijk een rol voor de mensen. Elk risico om die keuzerijkdom verloren te laten gaan, moeten we proactief uitsluiten.

In een modern sportbeleid moet het agentschap inderdaad vooral de hoofdlijnen sturen en zich niet te veel met details inlaten, vindt Imade Annouri. Hij erkent dat ook de minister die visie genegen lijkt.

Ten slotte kondigt Imade Annouri de onthouding van de Groenfractie aan bij de stemming over het ontwerp van decreet. De fractie steunt de onderliggende filosofie, maar kan zoals gezegd geen vrede nemen met de randvoorwaarden. De fractie zal de verdere evoluties nauwlettend opvolgen.

Joris Poschet vindt de nog niet afgewerkte studie over de toepasbaarheid van good governance een belangrijk element, aangezien de minister zijn uitvoeringsbesluiten daarop wil baseren. Dat noemt het commissielid een extra argument om wat coulanter om te gaan met de deadlines.

Voorts herinnert de spreker aan zijn vraag hoe de evolutie van het lidgeld zal worden gemonitord en of de impact van het decreet op de sportparticipatie zal worden gemeten in bijvoorbeeld een nieuwe participatiesurvey.

Bert Moyaers staat achter de link tussen subsidies en goed bestuur en heeft er begrip voor dat de minister de studie afwacht vooraleer hij zich over de precieze toepassing uitsprekt. Maar daarmee is hijzelf nog niet gerustgesteld.

Houden de kwalitatieve doelstellingen in dat een federatie trainers met een bepaald diploma moet inzetten? Welke gevolgen heeft zoiets voor bijvoorbeeld een wandelsportfederatie, waar toch geen trainers nodig zijn?

De sp.a blijft van oordeel dat de weliswaar noodzakelijke samenwerkingsverbanden en fusies meer tijd zullen vergen. Een timing mag strikt zijn, maar zou toch meer tijd mogen toekennen dan wat dit ontwerp bepaalt. De minister merkt terecht op dat de regering uitzonderingen kan toestaan. Maar zoals Jef Joosten al op de hoorzitting opmerkte, zijn bij fusies niet alleen cijfers maar ook emoties in het spel. In 2012 verklaarde minister Muyters trouwens in het tijdschrift van Wielerbond Vlaanderen dat hij de wielervederaties zelf de keuze zou laten om naar elkaar te groeien. Dit ontwerp van decreet dreigt die keuzevrijheid af te schaffen.

Welke rol ziet de minister voor de liga's? Zullen ze nu tienduizenden leden overnemen van de recreatieve bonden? In dat geval creëert het nieuwe decreet net een structuur bij in plaats van er een op te heffen.

Net als Groen steunt de sp.a de filosofie achter het ontwerp van decreet maar de fractie deelt de opvattingen over recreatieve sportbeoefening die eruit

voortkomen niet. Ze is er niet van overtuigd dat de situatie van de tienduizenden recreatieve sporters er in de toekomst op vooruitgaat. Misschien gaat die toekomst wel helemaal verloren. Vandaar dat de sp.a tegen het ontwerp van decreet zal stemmen.

Peter Wouters stelt dat fusies vaak ontstaan uit noodzaak of juist expansiedrang van één van de partners. Dan gaat het om negatieve fusies. Het ontwerp van decreet gaat echter uit van fusies tussen gelijke partners. Precies dat maakt het ontwerp uniek.

Ook de N-VA kan beamen dat bepaalde details nog enig werk behoeven, maar ze ziet vooral mogelijkheden en een mooie toekomst voor de sportsector.

Niemand is trouwens verplicht om in te stappen, oordeelt de spreker.

Peter Wouters ziet sommigen tegen 1 januari 2017 aankijken alsof het een nieuwe millenniumbug zou zijn. Ze doen het bijna voorkomen alsof Vlaanderen dan ophoudt met sporten, of toch op zijn minst op een heel andere manier zal sporten. In werkelijkheid zal dan een work in progress op gang komen.

Imade Annouri beschrijft de KVV als de enige voetbalfederatie waar kinderen plezier en vriendschap kunnen vinden. Ook de zoon van Peter Wouters heeft overigens in KVV-verband gevoetbald bij een sympathieke club. Maar zoiets heeft niets te maken met de federatie waartoe die club behoort. Binnen de KBVB zal de jeugdwerking van een vierdeprovincialer er ook wel anders uitzien dan die van een eersteklasser. We moeten geloven in de eigenheid van de clubs en in hun bekwaamheid om hun eigen kader te scheppen.

Minister *Philippe Muyters* gaat in op de opmerking van Imade Annouri dat de federaties onder druk zijn gezet. Dat belastinggeld efficiënt moet worden ingezet, is niet nieuw. Een regeerakkoord, beleidsnota, beleidsbrief, conceptnota en voorontwerp van decreet zullen ongetwijfeld een zekere druk veroorzaken, maar de basis blijft dat de sporter beter moet worden van een nieuw decreet en dat het belastinggeld efficiënt moet worden aangewend. Ook buiten de sport leert de ervaring dat de deadline voor de timing zorgt. Zelfs met een ruime deadline schieten de betrokkenen pas kort daarvoor in actie en klagen ze vervolgens over een gebrek aan tijd. Precies de deadline helpt de overeenkomst afsluiten.

Bovendien vraagt de minister helemaal niet dat op 1 januari 2017 alles is afgerond. Op dat moment moet een akkoord voorliggen. De verdere invulling is voor later. De overeenkomst hoeft niet tot in detail alles te hebben geregeld.

Wat de nieuwbouwmetafoor betreft, zal niemand akkoord gaan om in een samen gefinancierd huis alleen inspraak te krijgen over de kleur van een kamer. Sport Vlaanderen zorgt ervoor dat federaties als gelijkwaardige partners het gesprek aangaan.

In de hoorzitting zei de vertegenwoordiger van Voetbalfederatie Vlaanderen inderdaad dat er een deur blijft openstaan voor andere federaties die erbij willen. De minister herinnert echter aan de voorgeschiedenis waarin vier federaties over een fusie hebben onderhandeld, waaruit een overeenkomst tussen drie van die partners is voortgekomen. Voor de vierde partner blijft de deur nu open. Het huis in kwestie is dan niet die ene federatie maar het nieuwe samenwerkingsverband.

De uitspraak van Bert Moyaers dat de recreatieve sport in het gedrang kan komen, ergert minister Muyters. Dat risico is juist in het huidige decreet aanwezig, aangezien dat nergens oplegt dat de recreatieve sporter aan bod moet komen. Dat dit toch gebeurt, is een gevolg van een spontane evolutie. Het

nieuwe ontwerp van decreet legt voor het eerst ondubbelzinnig vast dat iedereen die op subsidies rekent, ook in een recreatief aanbod moet voorzien. De indruk wekken dat dit aanbod in het gedrang komt, staat haaks op de werkelijke inhoud van het ontwerp van decreet.

Peter Wouters heeft dan ook heel mooi aangebracht dat de clubs in essentie niet zullen veranderen. Wel zal de federatie hen beter kunnen steunen met een aanbod van gekwalificeerde trainers. De club om de hoek zal er ook morgen nog zijn, verzekert de minister. Meer dan ooit voorheen zal de recreatieve sporter zekerheid hebben.

De studie over goed bestuur zal niet meebrengen dat de deadline stevig opschuift, antwoordt minister Muyters aan Joris Poschet.

Op de vraag van hetzelfde commissielid over de monitoring antwoordt de minister dat hij met Sport Vlaanderen de nodige afspraken zal maken. Een enquête naar het verschil in lidgeld acht hij zeker mogelijk. Voor een eventuele nieuwe participatiesurvey moet minister Muyters afspraken maken met minister Gatz.

De minister spreekt de stelling van Bert Moyaers tegen dat aan wandelsport geen training te pas komt. Het gaat onder andere over wandeldynamiek en het juiste schoeisel. Belangrijker is echter de vraag of een sport met een lage trainingsbehoefte evenveel subsidies nodig heeft als een sport waar die training onontbeerlijk is. De minister denkt van niet. De kwaliteitscriteria zullen er net voor zorgen dat wie meer nood heeft aan gekwalificeerde trainers, daarvoor ook meer middelen zal krijgen.

Wat de keuzevrijheid betreft, is niemand verplicht om te fusioneren. Als minister is Philippe Muyters wel verantwoordelijk voor een efficiënte aanwending van het belastinggeld, wat hij in een versnipperd landschap onmogelijk acht. Het komt erop aan om met evenveel belastinggeld een sterker, ruimer en beter aanbod voor iedereen te verwezenlijken.

Commissievoorzitter *Bart Caron* heeft zich tijdens de hoorzitting erg gestoord aan het feit dat de administratie al volop een decreet aan het uitvoeren is terwijl het Vlaams Parlement het ontwerp nog niet heeft goedgekeurd. Precies met het oog op de democratische rechtsregels en de geest van die regels zou een minder krappe timing dan ook aangewezen zijn. Dat heeft de commissievoorzitter van verscheidene leden van zowel meerderheid als oppositie gehoord, meer zelfs dan vanuit het veld, dat nu eenmaal gewoon is dat de administratie aanstuurt.

Minister *Philippe Muyters* benadrukt dat de administratie geen enkele schuld treft. Ze doet er beter aan om het voorliggende ontwerp toe te lichten dan om dat achterwege te laten. Dat laatste zou immers teweegbrengen dat iedereen de teksten op zijn eigen manier zou interpreteren. De administratie heeft de minister verzekerd dat ze steeds heeft meegedeeld dat alles onder het voorbehoud is van parlementaire goedkeuring en eventuele amendering.

De minister herhaalt dat het regeerakkoord, de beleidsnota en de beleidsbrief door een meerderheid zijn goedgekeurd en telkens een rationalisering van het federatielandschap aankondigden. Dat de sector zich daarnaar begint te organiseren, is maar normaal. Daarmee is het parlement niet buitenspel gezet, maar is datgene uitgevoerd waartoe een parlementaire meerderheid de minister heeft gemandateerd.

Bart Caron benadrukt dat een regeerakkoord, een beleidsbrief en dergelijke geen wetteksten zijn.

Sabine de Bethune stelt dat beleidsbeslissingen die decretaal moeten worden vastgelegd, ook in een goedgekeurd decreet horen te staan voor er sprake kan zijn van een mandaat aan wie dan ook.

Minister *Philippe Muyters* verduidelijkt dat er geen decreet nodig is om fusies tussen federaties mogelijk te maken. Zoiets kan altijd. Het ontwerp van decreet regelt de financiering, die overigens pas op 1 januari 2017 zal ingaan, op voorwaarde dat het parlement het ontwerp heeft goedgekeurd. Als federaties op basis van het regeerakkoord beseffen dat de financiering op die datum zou kunnen wijzigen, kunnen ze daarop inspelen.

Ook in het verleden hebben zich fusies voltrokken, en zelfs voor het ontwerp van decreet waren er al aan de gang. Ook vroeger werden fusiebewegingen gestimuleerd.

Sabine de Bethune repliceert dat de minister zelf de link heeft gelegd tussen de fusiebewegingen en de efficiënte aanwending van belastinggeld, het financiële aspect dus.

Het commissielid wijst erop dat een decreet soms sneller tot stand kan komen als dat nodig zou zijn. Voor de duidelijkheid en het deugdelijke bestuur is het beter dat de wetsregels vastliggen voor de hervorming van start gaat.

II. Artikelsgewijze bespreking

1. Opmerkingen per artikel

Artikel 2

Joris Poschet heeft vragen bij bepaalde definities. Punt 10° definieert 'sport' zonder rekening te houden met de opmerking van de Sportraad bij het voorontwerp van decreet. Die suggestie komt wel voor in artikel 9. Waarom dan niet in de definitie?

Voorts heeft de Sportraad gevraagd om ook het woord 'sportorganisaties', dat in artikel 3 voorkomt, in deze begrippenlijst te definiëren. Waarom heeft de regering deze suggestie niet gevolgd?

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat het voorstel van de Sportraad zou leiden tot uitgebreide discussies over wat al dan niet sport mag worden genoemd. Vandaar dat de regering heeft geopteerd om de sporttakkenlijst alleen als criterium voor subsidiëring te gebruiken. Schaken en biljart mogen gerust sporten worden genoemd, maar staan niet op de sporttakkenlijst.

Artikel 11

Joris Poschet gaat in op paragraaf 1, waarin punt 2°, e), de ondergrens voor het ledenaantal van multisportfederaties op 10.000 vastlegt. In zijn toelichting heeft de minister aangekondigd dat de fusiebewegingen na een jaar zullen worden geëvalueerd. Door wie en op basis van welke criteria? Hebben de federaties daarover zelf al nieuws gekregen?

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat het cijfer 10.000 het resultaat is van een afspraak binnen de Vlaamse Regering. De evaluatie zal de minister van Sport aan de regering voorleggen. Hijzelf zal opdracht geven tot de evaluatie van welke

fusiebewegingen zich het afgelopen jaar bij de multisportfederaties hebben voltrokken. Een heel zware studie vergt zoiets niet.

Met betrekking tot de punten 4°, 5° en 7° heeft de Sportraad voorgesteld om de federaties zelf te laten instaan voor de opdrachten, merkt *Joris Poschet* op.

Daarvan verklaart minister *Philippe Muyters* zich geen voorstander omdat het shared services zou uitsluiten.

Artikel 16

Joris Poschet heeft berekend dat het vermelde plafond van 312.000 euro overeenstemt met 103.572 leden. Boven dat ledenaantal is er geen hogere betoelaging. Volgens minister Muyters gaan de kosten vanaf die schaal niet meer omhoog. Maar welke incentive is er dan nog om te fusioneren met een andere sportfederatie? Gaat het enkel om de zogenaamde bruidsschat van 40 percent basissubsidie? Wat na de eerste vier jaar? Wat met het personeel? Is berekend dat die 40 percent volstaat om de personeelskosten uit de fusie op te vangen? Bestaan er plannen met betrekking tot eventuele afdankingen en opzeg?

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat die 40 percent zal volstaan, onder andere door het principe van de trapsgewijze invoering.

De subsidiëring per lid vormt maar één element van de totale financiering. In de andere elementen kunnen die aantallen wel een rol spelen.

Artikel 17

Met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomsten heeft minister Muyters gesteld dat Sport Vlaanderen van een controlerende naar een stimulerende rol moet evolueren, stelt *Joris Poschet*. Dat komt neer op begeleiden en coachen en op empowerment in plaats van bevoogding. Maar de minister beschreef de nieuwe rol ook als 'sturen', wat het commissielid een te sterk begrip vindt. Hoe interpreteert hij dit woord?

Voor *Joris Poschet* zou het ideaal zijn dat alle fusionerende organisaties minstens een vertegenwoordiger in de algemene vergaderingen, raden van bestuur en dagelijks bestuur behouden. Dat staat niet in het artikel, maar zou wel een wenselijke regeling zijn.

Minister *Philippe Muyters* wil de fusionerende federaties zoveel mogelijk autonomie geven om zelf te beslissen op welke manier ze hun vertegenwoordiging verstandig organiseren. Sport Vlaanderen moet er vooral over waken dat samengaan als evenwaardige partners neerkomt op samenwerken.

Artikel 17 beschrijft de rol van Sport Vlaanderen op een goede manier: "de samenwerkingsovereenkomst heeft tot doel om de sportfederatie te coachen en te begeleiden in functie van het optimaliseren van het aanbod en de werking op maat van elke sportbeoefenaar, en heeft tot doel om bij fusies erover te waken dat de eigenheid van het aanbod van de sportfederaties in kwestie geïntegreerd en gegarandeerd blijft voor de sportbeoefenaars". Dit komt ook neer op de garantie op recreatief aanbod.

De sturende rol houdt in dat Sport Vlaanderen waar nodig erop wijst dat de reële situatie, bijvoorbeeld met betrekking tot het recreatieve aanbod, niet meer met de afspraken overeenstemt.

Artikel 31

Lionel Bajart gaat in op punt 1°, dat een koepelorganisatie als subsidievoorwaarde oplegt om als aanspreekpunt van het geheel van de aangesloten sportfederaties op te treden. Waarom mogen alleen aangesloten federaties een beroep doen op dat voordeel? Zou het hele sportveld daarvan gebruik kunnen maken?

Onder punt 5° leest het commissielid dat de koepelorganisatie sportclubs moet ondersteunen in hun administratieve en bestuurlijke clubwerking. Betreft dit alle sportclubs of alleen de clubs uit federaties die bij de koepelorganisatie zijn aangesloten, vraagt *Lionel Bajart*.

Op de eerste vraag antwoordt minister *Philippe Muyters* dat elke federatie bij de koepel kan aansluiten en dan ook de voordelen daarvan geniet. Kiest ze niet voor aansluiting, dan gelden die voordelen niet voor haar. Dat is een toepassing van de vrijheid om bij een vereniging aan te sluiten.

Punt 5° heeft betrekking op Dynamo, waar wel in een rechtstreekse ondersteuning voor alle clubs wordt voorzien. Een club kan zich niet rechtstreeks bij een koepelorganisatie voor federaties aansluiten.

Artikel 66

Uit paragraaf 3 vat *Lionel Bajart* samen dat een sportorganisatie die na een eerste aanvraag niet door de Vlaamse Regering wordt erkend, op eigen verzoek kan worden gehoord door een commissie die bestaat uit een vertegenwoordiger van de Vlaamse Sportraad, een vertegenwoordiger van de koepelorganisatie en een vertegenwoordiger van Sport Vlaanderen. Is die samenstelling niet nefast voor kleine, nieuwe of innovatieve sporten die niet bij de koepelorganisatie kunnen aangesloten zijn en daardoor dreigen te botsen op een weigerachtige houding van die organisatie?

Het tweede lid van paragraaf 3 bepaalt dat diezelfde commissie een advies opstelt, dat aan de Inspectie van Financiën wordt voorgelegd. Nochtans houdt die erkenning geen enkele begrotingsimplicatie in, merkt *Lionel Bajart* op, aangezien daarvan pas sprake is als de subsidiëring aan de orde is. Vanwaar die betrokkenheid van de IF?

Op dat laatste punt antwoordt minister *Philippe Muyters* dat de IF zelf moet bepalen of er sprake is van budgettaire gevolgen. Daartoe zijn de ministers niet bevoegd. Een beoordeling door de IF dat er geen budgettair gevolg zal zijn, brengt mee dat er geen begrotingsakkoord moet worden aangevraagd. Het gaat hier om een standaardprocedure, verduidelijkt de minister.

De samenstelling van de commissie is erop gericht om alle opinies te horen.

2. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1 tot en met 86

Artikel 1 tot en met 86 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Bart CARON,
voorzitter

Joris POSCHET
Peter WOUTERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

G-sport	gehandicaptensport
IF	Inspectie van Financiën
KBVB	Koninklijke Belgische Voetbalbond
KVV	Koninklijke Vlaamse Voetbalbond
OSV	organisatie voor sportieve vrijetijdsbesteding
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
SportAccord	International Federations' Union
VFV	Voetbalfederatie Vlaanderen
VSF	Vlaamse Sportfederatie
VTs	Vlaamse Trainersschool